

SUSRET POD MOREM S DVOJE MLADIH SLABOVIDNIH NIJEMACA

Najljepši odmor u životu

Napisao i snimio **Mladen KOLENKO**

Anyu i Michaela Haaga, mladi bračni par iz Njemačke, susreli smo nedavno u Ronilačkom centru „Shark“ u Medulinu dok su čekali svog instruktora Bruna Kovačevića iz RC-a „Geronimo“ iz Zagreba. I taj susret bio bi naoko samo još jedna ljetna priča o našim inozemnim gostima koji uz sunce i more traže nešto više uzbuđenja od plivanja, da supružnici Haag nisu posebne osobe. Oboje su, kako mi pričaju dok čekamo njihov red za ronilačku obuku, od rođenja slijepi, a ovo im je prvi put otkad su se prošle godine oženili da će uz pomoć instruktora zaroniti s kompletnom opremom u podmorje medulinskog autokampa. Dok je Anya putem svoje organizacije iz Njemačke koja se brine o slijepim osobama dosad samo plivala u moru, ali i u bazenima te jezerima, njen suprug Michael, priča mi, prije nekoliko godina u Dominikanskoj Republici probao je roniti u bazenu.

Anya i Michael Haag

Potpuno novi doživljaj

Ove je godine Michael odlučio skupa sa svojom ženom prvi put zaroniti konkretno; čisto da osjete kako je to, odnosno kako se ljudi osjećaju u bestežinskom stanju pod morem. Inače, oboje rade, a smještaj prilagođen slabovidnima i ljudima s poteškoćama pronašli su u jednom hotelu u Premanturi putem interneta. „Sve je u hotelu super, lako stižemo i do samog mjesta kao i do obližnje plaže koja je jako lijepo uređena. Osoblje u hotelu je izuzetno srdačno i nastoje nam pomoći u svemu, no jedini je problem što nitko od njih tečno ne govori ni njemački ni engleski jezik, ali ipak se nekako razumijemo - malo rukama, malo nogama

i nekako ide“, uz smijeh zaključuje Michael. Od Anye, pak, saznajem da su u Medulin iz Premanture stigli brodom kojim se prevoze roniaci. Na njenu priču ponovno se nadovezuje suprug Michael, navodeći da su putem svoje organizacije za slijepe, također na internetu, saznali da im taj centar može omogućiti ronjenje s bocama. Problem je bio jedino u instrukturu koji će s njima vježbati. No, zaključuje Michael, sve je središta naša organizacija koja ima podružnicu i u Zagrebu te su im angažirali ovlaštenog instruktora iz Zagreba. Instruktora Kovačević je Anya i Michaelu počeo objašnjavati što će sve morati napraviti prije no zarone pod vodu, te ih je upoznao s opremom. Po dogovoru s vlasnicima „Sharka“

Ja sam uspio i sve je OK

Nakon upoznavanja s mjestom instruktora oblači Anyu

Regulator u usta i zaron

Prvi put u životu zaronila - Anya Haag

Zahvaljujući novim tehnikama i internetu, volji, srdačnosti i specijaliziranosti vaših ljudi proveli smo nezaboravne dane u Medulinu i Premanturi. Ovo će biti odmor za pamćenje, kaže bračni par Haag

Davorom i Valentinom Buršić, svi skupa odlučili su da bi za njih prvo ronjenje najbolje bilo obaviti u nedalekom pjeskovitom plićaku autokampa. Nakon dogovora Davor Buršić ih s instruktrom Brunom i opremom za ronjenje smješta u prikolicu zakačenu na motor s četiri kotača a ja svojim autom krećem za njima. U dogovoru sa suprugom Michaelom i instruktrom odlučuju se da Anya prva zaroni i krene u potpuno novi doživljaj koji će joj ostati u pamćenju do kraja života. Nakon oblačenja, instruktora Anyu prvo vodi u more bez opreme da bi osjetila mjesto gdje će pokušati zaroniti. S velikom pažnjom i strpljenjem na plus 30 stupnjeva instruktora Kovačević namješta joj opremu za ronjenje i bez peraja kreću prema dubljim vodama, dok ja aparatom pokušavam iz mora uloviti taj trenutak. Sve je bilo O. K., no, kako mi je kasnije ispričao instruktora, Anya se nikako nije mogla opustiti sa svom onom opremom na sebi, što je odmah osjetio.

Pod vodom pola metra

Umjesto da skupa zarone barem na metar dubine, zbog njenog laganog straha od novog ambijenta odlučio je da Anya pokuša samo glavu uroniti u more da bi osjetila kako je disati s regulatorom, dok ju je on cijelo vrijeme držao za ruke i vukao je, s njom polako hodao po plićaku. Nakon sat vremena, koliko je Anya provela u moru u pokušaju da malo dublje zaroni, došao je red na njenog supruga koji ju je strpljivo čekao u hladu obližnje kućice za iznajmljivanje plovila. Sav radostan prvo ju je iz ljubio a zatim joj je s instruktrom pomogao skiniti opremu da bi potom on krenuo u novi svijet o kojem je godinama sanjao i čitao.

I njega instruktora Bruno Kovačević prvo vodi u more da se malo rashladi i upozna s terenom, a onda mu pomaže uz instrukcije kako da na sebe stavi i ostatak opreme. Michael je, vidjelo se, jedva dočekao svoj prvi uron u moru i obavio ga je bez greške. No, budući da je to bilo prvi put i za njega, instruktora ga je cijelo vrijeme držao za ruke da bi se što brže prilagodio moru i ronjenju. Nakon nekoliko minuta provedenih pod vodom na oko pola metra dubine pod budnim nadzorom, Michael je izronio i pun samopouzdanja i radosti okrenuo se prema mome glasu radosno mi pokazujući međunarodnim ronilačkim simbolom da je sve O. K. Teško je opisati sve oduševljenje, nažalost slijepog bračnog para Haag. No, završit ću njihovim mislima na kraju našeg susreta: „Zahvaljujući novim tehnikama i internetu, volji, srdačnosti i specijaliziranosti vaših ljudi da pruže gostima sve što im srce poželi, ove godine i u Medulinu i u Premanturi gdje smo smješteni te zahvaljujući instrukturu Brunu Kovačeviću i vlasnicima RC-a „Shark“, proveli smo jedan od svojih najljepših godišnjih odmora u životu.“